

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové, v právní věci žalobce **M.B.**, bytem..., zastoupeného JUDr. Alexandrem Királyem, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava – Poruba, L. Poděště 1883, proti žalované **Západočeské univerzitě v Plzni**, se sídlem Plzeň, Univerzitní 8, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2012, č.j. **PR-P-1379592/12/11/VO**,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2012, č.j. PR-P-1379592/12/11/VO, se z r u š u j e a věc se v r a c í k dalšímu řízení žalované.**
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.712 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Alexandra Királyho, Ph.D., advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí.

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.1.2012, č.j. PR-P-1379592/12/11/VO (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto takto: „*Dle ust. § 58 odst. 8 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění, jsem rozhodl, že Vaši žádosti o prominutí/zrušení vyměřeného poplatku nevyhovují*“.

Prvoinstančním rozhodnutím ze dne 14.12.2011, č.j. PR-P-1379592/12/11, bylo rozhodnuto takto: „Dle ust. § 58 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění, v souladu s čl. 14 odst. 3 Statutu západočeské univerzity v Plzni, v platném znění a v souladu s rozhodnutím rektora č. 04R/2011, Vám za jeden započatý rok dalšího studia stanovuji poplatek ve výši 2.957,- Kč, který je splatný dne 21. března 2012“.

II. Žaloba.

Žalobce žalobu odůvodnil tím, že rozhodovací pravomoc je svěřena pro rozhodnutí ve věci vyměření poplatku za studium děkanovi, pro rozhodnutí ve věci přezkoumání vyměřeného poplatku spojeného se studiem žalované. Žalovaná však v obou případech rozhodla prorektorem pro studijní a pedagogickou činnost, který tak jakožto správní orgán ve svém důsledku přezkoumával své vlastní rozhodnutí. Tuto vadu žalobce pak klasifikuje jako nezákonnost, která již sama o sobě odůvodňuje zrušení obou správních rozhodnutí v celém rozsahu. Nebyla respektována zásada předvídatelnosti zákona a právní jistoty. Žalobce dále namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí rektora, vydané podle § 50 odst. 7 zákona o vysokých školách, může být podrobeno přezkumu ve správním soudnictví. Má-li být takové rozhodnutí přezkoumatelné, je z povahy věci nezbytné, aby z něj bylo možné zjistit, z jakých skutečností rektor vycházel a jakými právními úvahami se řídil. Pokud by rozhodnutí o opravném prostředku ve správním řízení nemuselo být řádně odůvodněno a rektor by se nemusel vypořádat s jednotlivými důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání rozhodnutí děkana, postrádal by tento opravný prostředek svůj smysl. Na zákonnost rozhodnutí má vliv to, že se prorektor pro studijní a pedagogickou činnost jednotlivými důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání vůbec nezabýval. Pro vytýkané vady byl porušen platný princip náležitosti rozhodnutí, který se netýká pouze rozhodnutí o stanovení poplatku, nýbrž i rozhodnutí o přezkoumání tohoto rozhodnutí. Ke stejnému závěru lze dospět i prostřednictvím argumentace od menšího k většímu (a minore ad maius). Rozhodnutí prorektora pro studijní a pedagogickou činnost vysoké školy v řízení o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku studentovi za studium delší než standardní dobu musí být odůvodněno, jak stanoví výslovně zákon o vysokých školách, musí v něm být uvedeny důvody, o něž se rozhodnutí opírá a musí se vypořádat se všemi námitkami uvedenými v žádosti o přezkoumání rozhodnutí. Protože tyto požadavky nesplňuje, soud žalobou napadené rozhodnutí zruší pro nepřezkoumatelnost. Prorektor pro studijní a pedagogickou činnost nepostupoval v intencích ani zákona o vysokých školách, protože ten v ustanovení § 58 odst. 8 věta druhá stanoví, že rektor rozhoduje podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy. Tento vnitřní předpis Západočeské univerzity v Plzni však žádné zásady nevymezuje. I proto nejsou závěry prorektora pro studijní a pedagogickou činnost řádně odůvodněné. Závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí prorektora z důvodu nedostatečného odůvodnění je sám o sobě důvodem dostačujícím pro zrušení rozhodnutí prorektora a vrácení věci k dalšímu řízení, nesezná-li soud dokonce - s ohledem na úvodní námitky - nicotnost rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že podle § 58 odst. 4 zákona o vysokých školách, studuje-li absolvent bakalářského nebo magisterského studijního programu v dalším bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za tzv. další studium. Žalobce je absolventem Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty právnické, magisterského studijního programu Právo se studijním oborem Právo a právní věda (M6805). V současné době žalobce studuje na Západočeské univerzitě v Plzni, Fakultě pedagogické, bakalářský studijní program Specializace v pedagogice (B7507). Tento další studijní program není programem navazujícím ani nejde o souběh řádných studijních programů, proto žalovaná vyměřila žalobci prvoinstančním rozhodnutím poplatek za další studium v souladu s § 58 odst. 4 zákona o vysokých školách. Úvaha, kterou žalobce uvádí v žádosti o přezkoumání tohoto rozhodnutí, tedy to, že absolvoval toliko jediný magisterský studijní program a žádný program bakalářský, je lichá, neboť podle citovaného ustanovení ke stanovení poplatku za delší studium postačí, pokud byl absolvován některý z tam uvedených typů studijních programů. Žalobce je tedy povinen poplatek za další studium žalované hradit, a to za každý započatý rok dalšího studia. Žalobce v žalobě uvádí, že rozhodovací pravomoc ve věci vyměření poplatku je svěřena děkanovi a rozhodnutí o přezkoumání vyměřeného poplatku pak žalované. S tímto závěrem žalobce nelze souhlasit. Podle § 58 odst. 4 zákona o vysokých školách, poplatek za další studium stanoví veřejná vysoká škola. Podle § 24 odst. 1 zákona o vysokých školách orgány fakulty jednají v tam uvedených věcech, výklad je taxativní. Rozhodování o poplatcích spojených se studiem tam není uvedeno. Podle § 24 odst. 2 zákona o vysokých školách orgány fakulty rozhodují v dalších věcech za podmínky, že tak stanoví statut veřejné vysoké školy. Ani statut žalované pravomoc k rozhodnutí o poplatku spojeného se studiem orgánům fakulty nestanoví. Podle § 10 odst. 1 zákona o vysokých školách stojí v čele veřejné vysoké školy rektor, který jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. Ve věcech rozhodování o poplatcích spojených se studiem tak rozhoduje rektor, není-li statutem podle § 24 odst. 2 zákona o vysokých školách svěřena tato pravomoc orgánům fakulty. Podle § 10 odst. 4 zákona o vysokých školách rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektori. Podle citovaného ustanovení rozhodl rektor svým rozhodnutím č. 46R/2011, že ve věcech rozhodování o právech a povinnostech studentů, kam podle § 68 odst. 4 písm. f) zákona o vysokých školách patří rozhodnutí o vyměření poplatku, jej zastupuje prorektor pro studijní a pedagogickou činnost. Podle § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách se žádost o přezkoumání podává tomu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. V tomto případě tedy prorektorovi pro studijní a pedagogickou činnost. Má-li být rozhodnutí, které vydal v prvním stupni rektor, vůbec instančně přezkoumatelné, musí o žádosti o přezkoumání takového rozhodnutí rozhodovat opět rektor, protože není jiný orgán veřejné vysoké školy, který by mohl rozhodnout. Zákon o vysokých školách s tímto postupem počítá i například v souvislosti s přijímáním uchazečů ke studiu, kdy podle § 50 odst. 2 zákona o vysokých školách o přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor. Podle § 50 odst. 7 zákona o vysokých školách se žádost o přezkoumání podává u orgánu, který vydal napadené rozhodnutí, tedy u rektora, který tak opět svoje původní rozhodnutí přezkoumá. Na základě uvedených skutečností má žalovaná za to, že rozhodnutí bylo vydáno orgánem, který je k rozhodnutí příslušný a proto napadené rozhodnutí vadou nezákonnosti namítanou v žalobě netrpí. Žalobce v žalobě konečně uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. K tomuto tvrzení žalovaná uvádí, že se nezakládá na pravdě, že by se prorektor pro studijní a pedagogickou činnost nezabýval důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání. Za

účelem ověření tvrzení žalobce v žádosti o přezkoumání zaslal prorektor žádost o přezkoumání k vyjádření Fakultě pedagogické, na které žalobce v dalším studijním programu aktuálně studuje. Děkan této fakulty se žádostí žalobce zabýval a shledal, že uvedené důvody žalobce nejsou dostatečné a navrhuje potvrdit původní rozhodnutí, když žalobce v žádosti o přezkoumání argumentuje studijními výsledky, kterých ovšem dosáhl během předchozího studia, které s aktuálním bakalářským studiem nijak nesouvisí. Totéž děkan fakulty zřejmě shledal v případě tvrzeného žalobcova zdravotního stavu. S tímto závěrem děkana Fakulty pedagogické se ztotožnil proděkan pro studijní a pedagogickou činnost, což výslovně uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí. Dále uvedl, že sám přezkoumal důvody uvedené v žádosti o přezkoumání a ani on neshledal důvody k prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku. Vzhledem k tomu považuje žalovaná svoje rozhodnutí za správné po věcné i formální stránce.

IV.

Replika žalobce.

Žalobce v replice k vyjádření žalované uvedl, že ačkoliv žalovaná tvrdí, že úvaha, kterou žalobce uvádí v žádosti o přezkoumání rozhodnutí, tedy to, že absolvoval toliko jediný magisterský studijní program a žádný program bakalářský, je lichá, neboť ke stanovení poplatku za delší studium postačí, pokud byl absolvován některý z tam uvedených typů studijních programů, nevypovídá se jakožto správní orgán v rozhodnutí o oprávněném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, což způsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů. Na to nelze zapůsobit sebelepším vypořádáním se s žádostními námitkami ve vyjádření k žalobě. Žalobce však dává na zvážení, zda žalovaná nezpůsobila i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti, a to proto, že v případě správního vyjádření k žalobě z odůvodnění vyjádření zřetelně plyne argumentace delším studiem, přičemž skutečné studium žalobce lze popisovat výhradně přinejlepším jako studium další, za něž by teoreticky, což však žalovaná bude muset vyřešit v dalším řízení, student mohl být postižen poplatkem. Žalovaná se opomenula vyjádřit k žádostním námitkám, včetně té, již sama nesprávně cituje. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelného. Přesto žalobce na základě vyjádření žalované uvádí, že o jeho žádosti o přezkoumání mohl prorektor pro studijní a pedagogickou činnost jako orgán přezkoumávaný rozhodnutí vydávající rozhodnout jen vyhověl-li by ji v celém rozsahu, protože mu žádný zákon nedovoloval, aby popíral zákonem předpokládanou dvojinstančnost přezkumu; univerzitní studijní programy uskutečňované na úrovni (rektorátu) vysoké školy, nikoliv fakult, pak teoreticky snad mohou představovat jediné vyluku. V případě, že prorektor přesto rozhodl o přezkoumání svého vlastního rozhodnutí o vyměření poplatku v tvrzeně stejně pověřené působnosti, bylo jeho rozhodnutí nicotné. Ještě před tím, než může soud přistoupit ke zkoumání důvodnosti žaloby, musí tak ze své úřední povinnosti – tzn. bez ohledu na to, zda to bylo namítáno některým z účastníků řízení – zjišťovat, zda napadené rozhodnutí žalované je vůbec správním aktem (anebo jinak řečeno, zda není nicotné), protože zákonnost rozhodnutí (tj. jeho soulad s objektivním právem České republiky) lze posuzovat - za použití principu plné jurisdikce zakotveného v soudním řádu správním - jen u existujícího správního aktu. Konečně pak rozhodnutí správního orgánu, rozhodujícího o přezkumu, které obsahuje prakticky pouze větu, že žádost (zde: proti rozhodnutí prorektora pro studijní a pedagogickou činnost ve věci vyměření poplatku) se zamítá v plném rozsahu, je

nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jakkoliv ve vyjádření k žalobě žalovaná tvrdí, že se prorektor (mlčky) zabýval důvody uvedenými v žádosti o přezkoumání. Žalobci lze přisvědčit v tom, že napadené rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné, protože mu zcela schází odůvodnění, když pak je zřejmé, že prorektor stěží mohl u Fakulty pedagogické, na které žalobce v dalším (sic!) studijním programu aktuálně studuje, ověřovat tvrzení žalobce v žádosti o přezkoumání uvedené. Ty děkan této fakulty je sotva schopen ověřit.

V.

Posouzení věci soudem.

Vzhledem k tomu, že soud shledal, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a současně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, rozhodl v souladu s ustanoveními § 76 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), o věci samé bez jednání.

A.

Porušení zásady dvojinstančnosti.

Podle § 58 odst. 4 věta druhá zákona o vysokých školách, pokud celková doba dalšího studia překročí standardní dobu studia, stanoví veřejná vysoká škola poplatků za studium podle odstavce 3.

Podle § 58 odst. 8 věta druhá zákona o vysokých školách rektor může v rámci rozhodování o žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.

Z citovaných ustanovení zákona o vysokých školách vyplývá, že o poplatku za studium rozhoduje v první instanci veřejná vysoká škola a ve druhé instanci rektor. Řízení o poplatku za studium je tak řízením dvojinstančním.

Z ustanovení § 68 odst. 1 zákona o vysokých školách vyplývá, že na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Z ustanovení 177 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, pak vyplývá, že se základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.

Vzhledem k tomu, že zákon o vysokých školách nemá vlastní úpravu základních zásad činnosti správních orgánů, je nezbytné, aby i při rozhodování o právech a povinnostech studentů vycházet ze základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v § 2 až 8 správního řádu.

Podle § 2 odst. 2 správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.

Stanoví-li zákon o vysokých školách, že o poplatku za studium rozhoduje v první instanci veřejná vysoká škola a ve druhé instanci rektor, nelze akceptovat, aby v obou instancích rozhodovala tatáž osoba, v daném případě „*prorektor pro studijní a pedagogickou činnost*“, konkrétně Doc. Peadr. Jaroslav Dokoupil, Ph.D. V takovém rozsahu nemohla být této osobě pravomoc svěřena.

Vysoká škola si jistě může, nestanoví-li zákon výslovně jinak, vnitřními předpisy stanovit, kdo bude za veřejnou vysokou školu rozhodovat o poplatku za studium v první instanci, resp. rozhodnutí jejím jménem podepisovat. Obdobně může upravit postup při zastupování rektora, resp. kdo a za jakých okolností je oprávněn namísto rektora jeho jménem podepsat tu či onu písemnost.

Vzhledem k tomu však, že zákon o vysokých školách výslovně stanoví, že o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem či o snížení, prominutí nebo odložení termínu jeho splatnosti rozhoduje rektor, nemůže veřejná vysoká škola stanovit, že namísto rektora bude v těchto věcech rozhodovat někdo jiný nikoli jménem rektora ale jménem svým.

Z napadeného rozhodnutí vůbec nevyplývá, že by se jednalo o rozhodnutí rektora. V hlavičce rozhodnutí je jako rozhodující orgán uvedeno: „*Západočeská univerzita v Plzni, prorektor pro studijní a pedagogickou činnost*“, ve výroku rozhodnutí: „...*jsem rozhodl, že Vaší žádosti o prominutí/zrušení vyměřeného poplatku nevyhovuji*“ a rozhodnutí je podepsáno Doc. PaedDr. Jaroslavem Dokoupilem, Ph.D. Odkazem na obsah citovaných částí napadeného rozhodnutí nelze dospět k jinému závěru, než že v druhé instanci rozhodla osoba, které z ustanovení § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách takové právo nepřísluší. Namísto rektora prorektor pro studijní a pedagogickou činnost.

Rozhodla-li v první i druhé instanci tatáž osoba, došlo k porušení zákonem stanovené dvojinstančnosti řízení o poplatku za studium.

Pokud je tradičními procesními předpisy konstituována dvojinstančnost řízení, je vždy osoba, která se účastnila řízení v téže věci na jiném stupni, vyloučena z rozhodování o opravném prostředku (např. § 14 odst. 5 správního řádu, § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, § 14 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, § 8 odst. 1 s.ř.s. či § 30 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním). Rozhoduje-li totiž tatáž osoba o přezkumu svého vlastního rozhodnutí, nelze vůbec hovořit o přezkumném řízení. Rozhodnutí takové osoby je nutné považovat vždy za rozhodnutí v jedné instanci, byť má například jako v nyní souzené věci povahu dvou rozhodnutí. Rozhodovací důvody zde nejsou konfrontovány se zákonem předvídanou druhou instancí, nýbrž jsou „hodnoceny“ touž instancí, týměž člověkem.

Nelze nalézt žádný důvod pro to, aby pro řízení o vyměření poplatku za studium platila jiná pravidla než pravidla zastávaná tradičními procesními pravidly. To je nemožnost téže osoby rozhodovat v obou instancích současně.

Žalovaná se svým postupem dopustila podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Žalobci totiž byla odňata zákonem předvídaná druhá instance ve vztahu k žádosti o přezkoumání prvoinstančního rozhodnutí a současně o žádosti o prominutí vyměřeného poplatku rozhodl nepřislušný správní orgán. Nelze tudíž vyloučit, že pokud by nedošlo k těmto procesním pochybením, mohlo napadené rozhodnutí pro žalobce vyznít jinak než rozhodnutí dosavadní.

B.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 68 odst. 3 písm. f) zákona o vysokých školách musí být rozhodnutí ve věcech vyměření poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4 téhož zákona krom jiného vyhotoveno písemně a musí obsahovat odůvodnění. Vzhledem k tomu, že prvoinstanční a druhoinstanční rozhodnutí tvoří vzájemně jeden celek, je tento požadavek nutné vztáhnout i na rozhodnutí podle § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách.

Tradičním obsahem odůvodnění správního rozhodnutí je uvedení důvodů výroků rozhodnutí, podkladů pro jeho vydání, úvah, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (k tomu např. § 68 odst. 3 správního řádu).

Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí brojil podáním, v němž uvedl: *„podle ust. § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách, studuje-li absolvent bakalářského nebo magisterského studijního programu v dalším bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každý další započatý jeden rok; to neplatí, studuje-li absolvent bakalářského studijního programu v navazujícím magisterském studijním programu či jde-li o souběh řádných studijních programů nepřesahující standardní dobu studia programu jednoho. V daném případě mi byl vyměřen poplatek za další studium podle ust. § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách. Podle tohoto ustanovení se však poplatek za studium stanoví za další studium v bakalářském nebo magisterském studijním programu, avšak absolvoval jsem toliko jediný magisterský studijní program a žádný studijní program bakalářský; proto mi - jakožto neabsolventovi bakalářského studijního programu - neměla veřejná vysoká škola stanovovat poplatek za studium podle citovaného ustanovení. Podle k rozhodnutí přiloženého poučení se za zřetele hodné důvody při posuzování žádosti o prominutí poplatku pokládají (bod 3) vážná nemoc, (bod 5) nutná péče o dlouhodobě blízkou nemocnou osobu a (bod 7) vynikající studijní výsledky. Mám za to, že všechny výše uvedené důvody kumulativně naplňují. Zároveň dodávám, že mi žádná předchozí poplatková povinnost nebyla stanovena. Ad bod 3. Jsem opakovaně pro chronické poruchy rovnováhy a extrémně kolísavý krevní tlak vyšetřován, zejména pak neurologicky a radiodiagnosticky, a v současné době se navíc musím podrobovat super-specializovaným rehabilitacím páteře. Epikrisou závažného chorobného stavu je mj. i cervikalgie na podkladě funkční svalové poruchy při dysbalanci krčních a šíjových svalů iniciovaná pracovním úrazem. Navíc jsem chronicky nemocen *Enterococcus* sp. a *paronychium digiti III. man. 1. sin.* V otoneurologické ambulanci Fakultní nemocnice v Ostravě mi byl diagnostikován navíc vestibulární syndrom s levostranným semispontánním nystagmem a známkami desinhibice vpravo. Ad bod 5. Žiji a*

pečuji o svou matku Ing. Olgu Bugajovou, která se dlouhodobě léčí pro komplikovaný výhřez meziobratlové ploténky a hypertenzi, jež tlačí na vak páteřního kanálu s důležitými nervy, pročež trpěla i nesnesitelnými bolestmi. Její dvaosmdesátiletá matka, bydlící o náměstí níže, má chronicky nemocnou nohu, nařízený klid na lůžku a v rámci péče o ni ji musíme denně píchat do břicha injekce ředící krev. Ad bod 7. V rámci svého předcházejícího studia Právnické fakulty Západočeské univerzity v Plzni jsem ve dvou letech po sobě jdoucích získal pro Západočeskou univerzitu v Plzni prvenství v celostátní soutěži Moot Court Competition; soutěži, v níže se studenti stávají účastníky opravdového soudního procesu, finálově probíhající v budově Vrchního soudu v Praze (srov. např. Budoucí právníci obhájili prvenství. STÁDY, Měsíčník Západočeské univerzity v Plzni, ročník III, červen - srpen 2009, str. 11 a násl. či Opravdu dobrý právník má být jako buldok, Plzeňský deník, 16. června 2009, str. 3). S ohledem na shora uvedené proto navrhuji, aby Magnificence, rektorka Západočeské univerzity v Plzni, rozhodnutí prorektora pro studijní a pedagogickou činnost zrušila anebo rozhodla o prominutí vyměřeného poplatku“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí bylo pouze uvedeno: „Dne 14.12.2011 bylo rozhodnutím pod č. j. PR-P-1379592/12/11 rozhodnuto o vyměření poplatku spojeného se studiem. Dle ust. § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách může student ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí požádat o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem; zmeškání této lhůty lze ze závažných důvodů prominout. Žádost se podává u orgánu, který rozhodnutí vydal. Jestliže je tímto orgánem děkan, může sám žádosti vyhovět a rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak ji předá k rozhodnutí rektorovi. Rektor změni nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné vysoké školy nebo její součástí. Žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem má vždy odkladný účinek. Dle ust. § 58 odst. 8 zákona o vysokých školách, může student, jako součást žádosti o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem, požádat o snížení, prominutí nebo odložení splatnosti poplatku spojeného se studiem ze sociálních důvodů nebo z důvodu dosažených studijních výsledků. Žádost o přezkoumání rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem byla podána v zákonem stanovené lhůtě. Jediným důvodem pro podání žádosti o přezkoumání daného rozhodnutí byla žádost o prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku. V podané žádosti požadujete prominout nebo zrušit vyměřený poplatek. Jako důvody uvádíte sociální důvody a studijní situaci. Na základě stanoviska děkana Fakulty pedagogické ze dne 11.1.2012 a po přezkoumání Vaší žádosti a důvodů v ní uvedených, jsem neshledal důvod k prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku“.

Ač žalobce jasným způsobem formuloval důvod nesouhlasu s vyměření poplatku, když uvedl, že „v daném případě mi byl vyměřen poplatek za další studium podle ust. § 58 odst. 3 zákona o vysokých školách. Podle tohoto ustanovení se však poplatek za studium stanoví za další studium v bakalářském nebo magisterském studijním programu, avšak absolvoval jsem toliko jediný magisterský studijní program a žádný studijní program bakalářský; proto mi - jakožto neabsolventovi bakalářského studijního programu - neměla veřejná vysoká škola stanovovat poplatek za studium podle citovaného ustanovení“, bylo v napadeném rozhodnutí uvedeno, že „jediným důvodem pro podání žádosti o přezkoumání daného rozhodnutí byla žádost o prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku“. Tento závěr je zcela v rozporu s podáním žalobce. Žalovaná se tak vůbec nevypořádala s věcnou námitkou žalobce.

Ač žalobce jasným způsobem popsal důvody, na základě kterých žádá o prominutí vyměřeného poplatku, odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje přezkoumatelné vypořádání jejich nedůvodnosti. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je pouze stroze konstatováno: „Na základě stanoviska děkana Fakulty pedagogické ze dne 11.1.2012 a po přezkoumání Vaší žádosti a důvodů v ní uvedených, jsem neshledal důvod k prominutí nebo zrušení vyměřeného poplatku“. Zcela chybějí především konkrétní důvody nedůvodnosti jednotlivých důvodů žalobcem uváděných v žádosti o prominutí poplatku tak úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů. Dlužno doplnit, že nebyla hodnocena žádná ze žalobcem předložených lékařských zpráv (viz. 6 stran příloh podání žalobce). Tyto chybějící náležitosti napadeného rozhodnutí znemožňují soudní přezkum napadeného rozhodnutí. Nejsou-li zde konkrétním způsobem uvedeny důvody rozhodnutí, není ve své podstatě co přezkoumávat.

Soud proto shledal napadené rozhodnutí na nepřezkoumatelné pro nedostatek jeho důvodů.

C.

Rozhodnutí soudu.

Vzhledem k tomu, že soud shledal, že došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a současně, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí, soud v souladu s ustanoveními § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení.

D.

Náklady řízení.

Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a v odměně advokáta za 3 úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, když advokát jménem žalobce podal žalobu a repliku k vyjádření žalované. Podle § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bod 5. advokátního tarifu, činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 2.100 Kč, tj. 6.300 Kč za tři úkony právní služby. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč. Advokát ve věci učinil celkem tři úkony, a proto soud přiznal žalobci částku ve výši 900 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 1.512 Kč, náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 11.712 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Plzni dne 28. února 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová